

4. söndagen i advent Herrens moder

Jesajatexten ingår i ett större avsnitt som brukar kallas Trösteboken. Den babyloniska fångenskapen är snart slut. Ett nytt uttåg skall snart äga rum, och Gud skall som en ömsint herde leda sitt folk tillbaka till Jerusalem.

Kristus är slutet på lagen, skriver aposteln. Den egna rättfärdigheten håller inte. Vem kan leva ett fullkomligt liv? Men Jesus Kristus har uppfyllt Guds vilja helt och fullt. Nu är det bara hans fullkomlighet och rättfärdighet som leder till frälsning och evigt liv för den som tror. Ordet, Kristus, blev människa och finns mitt ibland oss, och behöver därför inte hämtas vare sig upp från dödsriket eller ner från himlen.

Maria, Herrens moder. Många har genom tiderna skrivit om och sjungit om Maria, på olika sätt men alltid med en grundton av lovsång, tröst och mystik. Stor vikt har lagts på hennes tro på och tillit till Gud. Bara 14 år var hon när hon fick besök av ängeln Gabriel.. Det var alldeles säkert en oväntad och kanske också lite skrämmande upplevelse. Men innan Gabriel berättade om sitt ärende, sa han: Var inte rädd, jag kommer med ett glädjebudskap. Var inte rädd, glädjen kommer! Hon skall föda ett Guds barn, Guds son som skall komma som en frälsare. Hon blir förstås förskräckt, kanske också känner hon sig ovärdig, enkel flicka som hon är. Men det är inte bara Maria som har tillit till Gud, Gud har också tillit till Maria. Det finns en ömsesidighet i mötet, som gör det extra betydelsefullt. Och Maria tar emot uppdraget, föder Jesus på ängarna utanför Betlehem. Hon värnar om honom och följer honom genom hela hans liv, ända till det svåra slutet. Hur såg då Maria på sin son? Med kärlek säkerligen,

men frågan är hur mycket hon såg på honom som sin son och hur mycket såg hon att han var Gud? Det står ju skrivet hur han engång blev kvar i templet och alla letade oroligt efter honom, särskilt föräldrarna. Jesus förstod inte deras oro, och han uttryckte tydligt för dem att han ville vara där hans fader var.

Långt senare befinner sig Maria Och Jesus på en bröllopsfest i Kanaan. Många människor,, mycket mat och vin och ingen pandemi som kunde hindra dem att vara tillsammans många. Så händer det som inte får hända, vinet tar slut. Maria ser detta och hon vet att hon kan be Jesus om vad som helst. Så hon talar om för honom hur det ligger till och han förvandlar vatten till vin för att rädda värdskapets goda rykte men också festen i sig.

Osviklig var Gud med henne, osviklig var hon mot Gud.

En annan intressant händelse är sambandet mellan Marias och Zacharias sätt att ta emot ängeln Gabriels budskap. Båda två fick var sitt glädjebudskap. Maria att hon skulle föda Guds son världens frälsare. Zacharias och hans hustru Elisabeth skulle få en son som skulle bana väg för frälsaren, trots sin höga ålder. Maria, en enkel flicka, Zacharias, ansedd präst i templet. Maria trodde och brast ut i lovsång, Zacharias trodde inte och blev stum ända fram till sonens frambärande i templet, då brast han ut i lovsång, Zacharias lovsång.

Mötet mellan Maria och Elisabeth när de båda är havande är också intressant. Elisabeth prisar Maria som Guds moder, Maria själv prisar Gud. Men märk väl, det är inte för att Maria inte ser sitt värde, utvald som hon är, men hon förstår och uttrycker Gud som källan till sin ställning. Det är Gud som skall äras, inte hon.

Hon ser sig som den som skall värna om de fattiga, de behövande, en herrens tjänarinna. Och kanske var det Maria som gjorde Jesus uppmärksam på de fattiga, de utsatta, flickor och kvinnor som blev utnyttjade och marginaliserade.. Jag kan nästan se det framför mig hur Maria i förtroliga samtal med sin son talar om livet och vad det gör med oss. Och vi kan läsa i texterna hur Jesus alltid försvarar kvinnor och barn, han gör det öppet, tydligt, med respekt och mycket kärlek.

Det har genom alla tider samtalats och diskuterats mycket om Maria och hennes gudomliga betydelse. Redan på 300 talet beslutades att hon skulle ses på som Guds moder och att hon skulle ha en särställning i den kristna kyrkan. Ändå ser det olika ut. Inom den katolska kyrkan och ortodoxa kyrkan är hon det största och viktigaste helgonet. Man ber till henne att hon skall be Gud förbarma sig,, hon är en bro mellan det mänskliga och det gudomliga, hon är som en mor för alla.

Så visst har Maria betydelse, och i alla dessa berättelser finns mystiken och Kristusdoften, men främst Guds vilja till att möta oss där vi tillsammans, i ömsesidig tillit kan hjälpas åt att göra denna värld mer Kristuslik. Om några dagar firar vi julens mysterium. Låt oss, trotsa alla motgångar och sorger, glädjas med änglarna och lovsjunga Gud, Kristus och den heliga Anden!